

JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ
PAPIEŻ JAN PAWEŁ II
KAROL JÓZEF WOJTYŁA

1997

Jego Świątobliwość Papież Jan Paweł II Karol Józef Wojtyła (1920–2005). Urodził się w Wadowicach. W 1938 r. rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Po wybuchu II wojny światowej współtworzył konspiracyjny Teatr Rapsodyczny. Pod pseudonimem Andrzej Jawień pisał utwory poetyckie i dramatyczne.

Jesienią 1942 r. Wojtyła rozpoczął studia na tajnych kompletach jako kleryk konspiracyjnego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej. 1 listopada 1946 r. z rąk kardynała Adama Sapiehy przyjął święcenia kapłańskie i wyjechał do Rzymu na studia teologiczne na Papieskim Uniwersytecie Dominikańskim – Angelicum. Zakończył je w czerwcu 1948 r., a tytuł doktora św. teologii uzyskał na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego sześć miesięcy później.

Latem 1948 r. Wojtyła został wikarym w Niegowici k. Gdowa, a wiosną 1949 r. w parafii św. Floriana w Krakowie. Pracował też naukowo. W grudniu 1953 r. zakończył przewód habilitacyjny „Próba opracowania etyki chrześcijańskiej według systemu Maxa Schelera” przed Radą Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Od 1956 r. był wykładowcą KUL, a od 1957 r. kierownikiem Katedry Etyki (do 1979). 28 września 1958 r. ks. Karol Józef Wojtyła otrzymał sakrę biskupią. Arcybiskupem metropolitą krakowskim został mianowany 30 grudnia 1963 r. W latach 1962–1965 uczestniczył w pracach II Soboru Watykańskiego. W 1967 r. został kardynałem. Wreszcie, 16 października 1978 r., konklawe kardynałów wybrało go na Stolicę Piotrową. Od pierwszej chwili, jako Jan Paweł II, rozpoczął charyzmatyczny dialog z całym światem. W czasie 19 lat pontyfikatu ogłosił kilkanaście encyklik, liczne listy apostolskie oraz pierwszy od Soboru Trydenckiego Katechizm Kościoła Katolickiego. Odwiedził 118 krajów, w tym Polskę ośmiokrotnie – w latach 1979, 1983, 1987, 1991, 1995, 1997, 1999, 2002.

Karol Wojtyła po uzyskaniu sakry biskupiej w 1958 r. niemal co roku gościł we Wrocławiu. W 1974 r. uczestniczył w pogrzebie kardynała Bolesława Kominka. Zabiegał m.in. o stabilizację polskiej administracji kościelnej na ziemiach zachodnich. Odwiedzając nasze miasto podczas drugiej wizyty w Polsce, Jan Paweł II mówił o św. Jadwidze jako o tej, która „łączy ze sobą dwa narody: naród niemiecki i naród polski”. Wyznaczył Wrocław na miejsce 46 Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego (1997).

Jan Paweł II stał się u schyłku drugiego tysiąclecia depozytariuszem europejskiego uniwersalizmu w duchu chrześcijańskim. Kulturowanie wartości duchowych uznawał za nakaz zarówno dla wierzących, jak i niewierzących. Modlitwa Ojca świętego za Europę wyraża wolę przekreślenia historycznych i współczesnych podziałów. Dla wielu współczesnych, także dla wrocławian, Ojciec Święty stał się świadkiem przełomu tysiącleci, pielgrzymującym przez wszystkie kontynenty i niosącym słowa pociechy milionom.